

ALEXANDER SCHOONEBEEK

Stukken

Zou zijn Jeanne daar nou geen moeite mee hebben? Iedere raadsvergadering roept Stan van Beijsterveldt met trillende stem — is het verontwaardiging? Is het nauw verholen lust? — waar de stukken blijven. En dan spreekt vader Aarts hem hoorbaar hoofdschuddend toe. En zegt dat Stan maar even had moeten bellen. Want zo is het natuurlijk wel: je mag willen wat je wil, maar je moet er wel om vragen.

'Aarts.'

'Ton, met Stan hier, ik zit op het gemeentehuis en...'

'Maar Stan, het is zondagmiddag,' merkt de burgervader alert op. 'Welk raadslid zit er nou op zondagmiddag in het gemeentehuis?'

'Och, het regende toch. Dus ik dacht van kom,' voelt Stan zich al een beetje uit het veld geslagen.

'Ja ja, laat ik eens in de stukken duiken, dacht jij zeker. Voor de verandering. En toen was er weer eens iets niet helemaal duidelijk. Maar geen nood, we hebben telefoon. Als jij wat wil weten bel jij mij toch gewoon even.'

'Ja, want jij zegt altijd...'

'In het redelijke Stan. In het redelijke. Het is zondagmiddag half twee. Over een half uur moet ik bij NAC zitten. Of bij Willem II, dat zal me een zorg zijn. Dus als jij het niet erg vindt...'

'Bij NAC? Zei jij bij NAC?'

interumpeert Stan verbijsterd. 'Sinds wanneer houd jij van voetballen?'

'Het kan ook Willem II zijn, hoor. En ik geef helemaal niks om voetbal. Maar die nieuwe, die linkse, kom hoe heet-ie ook weer, heeft me uitnodigd. Samen met nog een handvol omliggende burgemeesters. In de skybox, of hoe heet zo'n verwendoos. Je kent dat wel. Hapje, drankje, aardige gastvrouw. Werken heet dat, Stan.'

'Dus je gaat meer voor de drank?' stelt Stan iets te voortvarend vast.

'En voor het werk. Maar dat spreekt vanzelf. Dus als je morgen even terug zou willen bellen?' laveert de eerste burger het gesprek niet al te subtiel terug naar de essentie.

En Stan stokt een wijle.

'Nee,' brengt hij dan zacht uit.

'Wat zei je?' wil de burger duidelijk niet echt graag horen.

'Ik zei nee,' fluistert Stan nu bijna. En hij haalt diep adem. Zodat de kern van de zaak zich met zijn verse longinhoud naar buiten weet te wurmen.

'Ik wil weten waar de stukken zijn.'

Het is eruit. De stukken ontbreken alweer eens.

'Morgenavond, Stan,' bitst de burgervader nu meedogenloos.

'Maar dan is het raadsvergadering,' slikt Stan nog net zijn tranen in.

'Daarom,' verduidelijkt de eerste burger opgewekt. En hij legt de hoorn doortastend op het toestel. Waarna hij zich naar zijn auto spoedt. Op weg naar NAC of Willem II. Naar de stukken.